Україна починається з тебе

№ 13 (237) Липень 2015 E-mail: chaspress@ukr.net

Акту відновлення Української держави 74

Патріотична громадськість України відзначила 74 річницю проголошення у місті Львові Акту відновлення Української держави.

«Волею українського народу, Організація Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери проголошує відновлення Української Держави, за яку поклали свої голови цілі покоління найкращих синів України. Організація Українських Націоналістів, яка під проводом її Творця й Вождя Євгена Коновальця вела в останніх десятиліттях кровавого московсько-большевицького поневолення завзяту боротьбу за свободу, взиває весь український нарід не скласти зброї так довго, доки на всіх українських землях не буде створена Українська Суверенна Держава. Суверенна Українська Влада запевнить українському народові лад і порядок, всесторонній розвиток усіх його сил та заспокоєння всіх його потреб».

Тоді, у далекому 1941 році, незважаючи на те, що українська нація була затиснута у лещатах двох світових агресорів, вона через своїх провідників сміливо заявила про одвічну мрію своїх дідів і прадідів. Нині можна по-різному оцінювати Акт 30 червня 1941 року, критикувати за деяке славослів'я на адресу одного з окупантів, однак не можна заперечити того, що він став ще одним фактом, постійної боротьби українців за свою незалежну державу у жорстоких обставинах.

Патріотична громадськість Львова відзначила 74-річницю проголошення Акту відновлення Української Держави. На віче були присутні й активісти Народного Руху. З промовою виступив заступник голови Львівської міської організації РУХу Ігор Гавришкевич. Він зазначив, що сьогодні ще не кожен історик чи політик надає належного значення Акту відновлення Української держави у Львові 30 червня 1941 року. А він був не просто відважним викликом німецькій та московській агресії того часу.

"Документи засвідчують, що цим Актом національний лідер Степан Бандера і духовний наставник митрополит Андрей Шептицький накреслили шлях продовження нашої боротьби за свободу та незалежність. Тому з їх волі Провід ОУН забезпечив збір громади зі всієї Львівської округи. Сам Акт було підготовлено у стінах міської Ратуші і надвечір того ж дня провідник ОУН Ярослав Стецько проголосив його з балкону "Просвіти". Його також було озвучено по місцевому радіо. Тому немає жодного сумніву, що це була чергова перемога українського духу, який привів наш народ до відкритого збройного опору в лавах УПА. Це була не спонтанна збройна боротьба, а бойова естафета від Симона Петлюри та Євгена Коновальця до нового покоління — Степана Бандери і Романа Шухевича. Від Січових стрільців і воїнів Армії УНР до воїнів УПА. Навіть найжорстокіші московсько-більшовицькі репресії не змогли зупинити цього нестримного процесу боротьби за свободу та незалежність наших батьків, дідів і прадідів.

Наприкінці 1980-их років естафету свободи перейняли численні українські політв'язні та наша патріотична молодь, зокрема такі лідери, як В'ячеслав Чорновіл і Левко Лук'яненко. Тоді найбільшою організацією, яка об'єднала більшість українських патріотів став Народний Рух України. У 1991 році нові спадкоємці українського духу високо підняли знамено боротьби за свободу і перемогли, здобувши незалежність своїй державі. За останні 100 років у боротьбі за свободу полягли десятки мільйонів нескорених українців. І кожне покоління нашого народу має своїх незламних героїв. Сьогодні — це герої Небесної сотні, воїни АТО і численні волонтери, серед яких чимало рухівців. Тому ми переконані, що настав той час, коли українські патріоти, які перебрали естафету перемоги на Майдані, зробили лише перший важливий крок. А наступним має бути їхня перемога у парламенті та у всіх сферах влади. Там, де поки що м'яко засіла та більшість, яка ніколи по-справжньому не боролася за нашу свободу і незалежність.

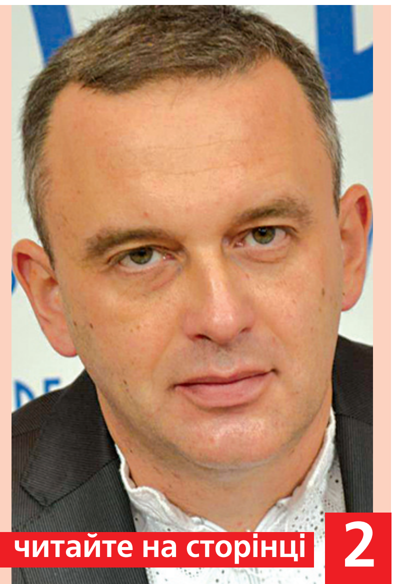
Тільки тоді, коли і тут переможемо, можна сподіватися на краще життя. Тільки такою може бути перемога, за яку віддали своє життя мільйони українців. Такої перемоги нам ніхто не дасть у дарунок: ні чиновники, ні олігархи. І ми віримо — рано чи пізно народ її здобуде", — сказав Ігор Гавришкевич.

Василь Куйбіда:

Вникнути в усі тонкощі реформи, яку в нас сором'язливо називають децентралізацією, можна, але якщо люди, які займаються цим багато років, професори і спеціалісти не можуть порозумітись, то як це порозуміння має прийти до простого громадянина, в якого багато власних обов'язків, зокрема годувати свою родину, і не має часу ознайомитись з досвідом реформ у різних державах, порівнювати різні системи, дивитись, як у тих чи інших умовах працювали ті чи інші рішення. Держава та державні діячі не повинні перекладати відповідальність за прийняті рішення на органи місцевого самоврядування, сільських, селищних, міських голів.

читайте на сторінці 4

Богдан Гагалюк:

Тимчасова 10-річна заборона на вивіз за кордон деревини-сирцю дасть змогу направити її на підприємства України, створити нові робочі місця, забезпечити значне наповнення бюджету держави.

читайте на сторінці 2

Газету «Час Руху» можна передплатити на 2015 рік у кожному відділенні «Укрпошти». Індекс: 91216. Ціна на місяць 2 грн. 47 коп.

Україну разом захищаємо, разом реформуємо

У Львові Громадська організація «Асоціація учасників АТО Львівщини», Центр забезпечення йськових при ГФ «Народна самооборона Львівщини» та Народний Рух підписали меморандум про співпрацю.

Богдан Гагалюк:

Об'єднавши зусилля та надаючи підтримку своїм висуванцям на місцевих виборах 2015 року, будемо пропонувати своїх представників на всі округи у ради всіх рівнів, контролювати та впливати на рішення органів місцевої влади, зокрема, у питаннях про надання пільг та гарантій учасникам АТО і членам їхніх родин, для справедливого вшанування внеску кожного захисника України»

Сторони домовились про "створення сили, яка буде здатна забезпечити права, інтереси та добробут громадян України, зокрема, захистити права, інтереси та добробут бійців АТО, членів їхніх родин, тимчасово переселених осіб, підтримувати та розвивати волонтерський рух Львівщини, сприяти утвердженню державної незалежності, розбудові української національної демократичної держави".

"Об'єднавши зусилля та надаючи підтримку своїм висуванцям на місцевих виборах 2015 року, будемо пропонувати своїх представників на всі округи у ради всіх рівнів, контролювати та впливати на рішення органів місцевої влади, зокрема, у питаннях про надання пільг та гарантій учасникам АТО і членам їхніх родин, для справедливого вшанування внеску кожного захисника України", — сказано в меморандумі, текст якого під час прес-конференції зачитав координатор об'єднання, депутат Львівської облради від НРУ Богдан Гагалюк. Підписанти меморандуму зобов'язуються піклуватись про законні інтереси учасників АТО та членів їхніх родин, відстоюючи для них правові, економічні та соціальні гарантії; ефективне забезпечення місцевого самоврядування та захист інтересів територіальної громади; сприяння розробці й впровадженню дієвих адміністративних і фіскальних реформ, реформ в медицині та освіті, правоохоронній та судовій системі України.

Йдеться про об'єднання зусиль трьох організацій для формування, насамперед, нових та якісних органів місцевого самоврядування.

"Це не випадкове об'єднання, адже ми вже тривалий час йдемо пліч-о-пліч, — наголосив він. — Співпраця є не лише у форматі підтримки ЗСУ. Загалом перед нами стоять більш глобальні завдання. Це зміна системи влади в країні, наповнення її відповідним змістом, який означає справедливість, гідність, а також обов'язок перед Батьківщиною", — наголосив голова ЛКО Народного Руху Андрій Корнат.

Голова ГО "Асоціації учасників АТО Львівщини", координатор батальйону "Львів" Валерій Середа розповів, що учасники бойових дій, повертаючись з фронту, зіштовхуються з великою байдужістю до їхніх проблем.

"Об'єднавшись в асоціацію, ми отримали офіційну можливість представляти інтереси бійців АТО. Та все одно доводиться приходити в органи влади з простягнутою рукою, просити. На сьогодні немає реальних програм підтримки. Часто нам доводиться вирішувати певні питання фактично у конфліктному режимі. Також виникають проблеми з працевлаштуванням учасників АТО, які повертаються, — розповів Валерій Середа. — Тому асоціація вирішила налагоджувати співпрацю з політичними силами у частині лобіювання інтересів бійців. Чому саме з НРУ? Бо, зокрема, ті каравани допомоги, які увесь час надходили до нас на фронт, організовувалися за сприяння Народного Руху, Центру забезпечення військових при "Народній самообороні Львівщини". Це ті дві організації, які нами піклувалися. Крім того, у нас спільна ідея".

Заступник голови "Народної самооборони Львівщини" Сергій Дзядик розповів, що з червня минулого року було здійснено 14 волонтерських поїздок на Схід з допомогою українським бійцям, під час яких доставлено близько 650 тонн продукції, понад 3 тис. кевларових касок, понад 2 тис. бронежилетів, близько 10 тис. комплектів військової форми, 27 автомобілів, 72 тепловізори. А керівник Центру забезпечення військових при ГФ "Народна самооборона Львівщини" Ірина Яремко додала, що через центр уже передано близько 18 млн. грн. фінансової та матеріальної допомоги на потреби солдатів з 80-ї та 24-ї бригад, батальйону "Львів", а також добровольчих батальйонів, медиків.

"Зараз ми виступаємо за те, аби органи місцевого самоврядування поповнили якнайбільше військових та волонтерів. Мусимо йти туди, аби спробувати щось змінити", — підсумував Сергій Дзядик.

Досить сплавляти ліс

за кордон за заниженими цінами!

На сьогоднішній день лісові масиви Україна та Львівська область зокрема використовують украй нераціонально та неефективно. Для лісового господарства Львівщини вирубка лісів та експорт української деревини вже стали серйозною проблемою. У структурі вітчизняного експорту деревини і виробів з неї переважає круглий ліс, що, як правило, продається за нижчими цінами, аніж існують у Європі. Незважаючи на обмежену кількість власних лісосировинних ресурсів, прослядається така тенденція збільшення експортних поставок тієї ж таки первинної сировини – лісу-кругляка необробленого. Про це заявили в фракції НРУ у Львівській обласній раді.

Чим глибша переробка деревини — тим більша додана вартість, тим вища ціна вітчизняних виробів з неї та тим більше людей забезпечені роботою. Тим більше відраховується коштів у вигляді податків у бюджети всіх рівнів. Пріоритетним напрямом експорту мають бути товари з деревини, наприклад, меблі, готовий паркет, шпон, ламінат, а не сировина, як ліс-кругляк, грошова експортна вартість якого об'єктивно в рази менша від вище перерахованих товарів.

Отже, вивезення лісу за межі України у вигляді сировини у круглому, необробленому вигляді завдає шкоди економічному та екологічному стану території Львівщини, а особливо її гірських районів. Не вирішує питання працевлаштування наших громадян, а лише породжує ріст безробіття гірських районів, як це показав нам 2014 рік. Це призводить до соціальної напруги у багатьох районах області, а іноді і до акцій громадської непокори, що прокотилися в Сколівському, Турківському, Старосамбірському та інших районах. Експорт кругляку (часто за корупційними схемами) не вигідний державі ні в економічному, ні в соціальному, ні в природоохоронному аспекті.

Для вирішення цих проблем Верховна Рада України 9 квітня 2015 року 233 голосами ухвалила внести зміни до Закону України "Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів підприємницької діяльності, пов'язаної з реалізацією та експортом лісоматеріалів" (щодо мораторію на експорт лісо- та пиломатеріалів у необробленому вигляді, реєстраційний № 1362), якими встановлюється мораторій на експорт лісо- і пиломатеріалів у необробленому вигляді на 10-річний термін для відновлення лісопереробної галузі та оздоровлення вітчизняної економіки.

14 квітня 2015 року Голова ВРУ Володимир Гройсман підписав закон та цього ж дня передав його на підпис Президенту України.

Однак до 30 червня, тобто більше 75 днів, немає офіційної інформації про підписання або ветування цього закону Президентом.

Відповідно до статті 94 Конституції України, "Президент України протягом п'ятнадцяти днів після отримання закону підписує його, беручи до виконання, та офіційно оприлюднює його або повертає закон зі своїми вмотивованими і сформульованими пропозиціями до Верховної Ради України для повторного розгляду. У разі якщо Президент України протягом встановленого строку не повернув закон для повторного розгляду, закон вважається схваленим Президентом України і має бути підписаний Головою ВРУ та офіційно оприлюднений".

Оскільки термін для розгляду закону гарантом Конституції Президентом давно закінчився, фракція НРУ в Львівській обласній раді вимагає негайного введення закону в дію шляхом підписання та оприлюднення його у встановленому порядку, що сприятиме переорієнтації експорту з кругляку та іншої деревної сировини на продукцію глибокого ступеня перероби, створенню більшої доданої вартості на лісопродукцію, яка є національним багатством, стимулюванню розвитку деревообробної та деревопереробної промисловості.

"Тимчасова заборона у вигляді 10-річного мораторію на вивіз закордон деревини-сировини дасть змогу направити сировину на підприємства України, створити нові робочі місця, забезпечити значні наповнення бюджету держави та Львівської області зокрема, — переконаний автор заяви Богдан Гагалюк.

Коли верстався номер

7 липня Президент Петро Порошенко підписав закон про мораторій на експорт лісо- та пиломатеріалів у необробленому вигляді, тож зусилля рухівців дали свої плоди.

Рухівці продовжують боротьбу за повернення народного підприємства у народну власність

Фракція Народного Руху України у Львівській обласній раді оприлюднила заяву щодо ситуації, яка склалася на ЛАЗі. Під час сесії облради з трибуни її зачитав депутат Святослав Шеремета.

«Навколо ЛАЗу, одного з найпотужніших колись на Львівщині підприємств, розгортається чергова афера. Після того, як підприємство фактично знищили, зупинивши виробництво та розпродавши приміщення, вилинув із забуття його російський власник Ігор Чуркін, який несе відповідальність за все, що сталося з заводом. Він заявляє, що готуються контракти на поставку автобусів в Єгипет та країни Східної Європи й обіцяє відновити виробництво.

Однак є підстави вважати, що всі заяви російского бізнесмена — це блеф і відволікання, щоб потягнути час та довершити руйнацію підприємства.

Фактично всі будівлі ЛАЗу заставлені у банках за борги. Починаючи з липня 2013 року трудовому колективу перестали виплачувати зарплату. Відповідно, не здійснюється жодних відрахувань у Пенсійний фонд, фонд соціального страхування та до профспілкового комітету. Окрім того, за підприємствами залишається значна заборгованість навіть перед уже звільненими працівниками. На сьогодні загальна сума боргу перед колективом автобусного заводу лише по одному підприємству становить понад 2 мільйони гривень. У колишніх працівників також виникають серйозні проблеми з оформленням документів на пенсію. Вони, елементарно, не можуть отримати довідку для пенсійного фонду.

> **Важко собі уявити, яким чином вдасться відновити виробництво після двох років простою. За цей час обладнання належно не доглядається. Раніше завод купував метал у Донецьку, Луганську, а зараз це неможливо. Запчастини, двигуни, фарби купували за кордоном, за валюту. Конструкторське та технологічне бюро фактично зруйновані, фахівці пішли з підприємства. Щоб відновити завод, потрібно щонайменше 10 млн. доларів. Цікаво, хто зараз готовий викласти такі кошти? Розуміємо, що насправді йде боротьба за територію заводу, яка, можливо, вже кулуарно поділена.**

Не відомо, хто на якому підприємстві є директор, адже на території ЛАЗу зареєстровані: "Завод комунального транспорту" (ЗКТ), ТОВ "Львівські автобусні заводи", ТОВ "Сіті транспорт груп", а пізніше з'явилося ще ПП "Сіті транспорт груп".

За два місяці після оголошення так званого відновлення виробництва ніхто нікого не викликав та нікому не телефонував з працівників підприємства. Нещодавно через борги з заводу вивезли велику частину обладнання.

Важко собі уявити, яким чином удасться відновити виробництво після двох років простою. За цей час обладнання належно не доглядалося. Раніше завод купував метал у Донецьку та Луганську, а зараз це неможливо. Запчастини, двигуни, фарби купували за кордоном за валюту. Конструкторське та технологічне бюро фактично зруйновані, фахівці пішли з підприємства. Щоб відновити завод, потрібно щонайменше 10 мільйонів доларів. Цікаво, хто зараз готовий викласти такі кошти? Розуміємо, що насправді йде боротьба за територію заводу, яка, можливо, вже кулуарно поділена.

До кінця травня керівництво ЛАЗу мало показати заключені контракти на виробництво. Однак до сьогодні про них нічого не чути.

Тому Фракція НРУ у Львівській обласній раді вимагає зупинити остаточну руйнацію підприємства та звертається до Президента України та розпочати процес повернення ЛАЗу в державну власність», - мовиться у заяві.

РУХівські юристи надали майже півтисячі безкоштовних консультацій громадянам

У травні до громадських приймалень НРУ за безкоштовною юридичною допомогою звернулося 422 особи. За місяць було надано 473 консультації. З тих, хто відвідав приймальні, 47 осіб виявили бажання вступити в НРУ або відновити членство в партії. А 35 осіб вирішили передплатити газету "Час Руху".

"Основні питання, з якими звертаються люди, стосуються сімейних, банківських, земельних, житлово-комунальних, кримінальних проблем, а також субсидій, військових питань, бездіяльності органів виконавчої влади", – розповів керівник громадських приймалень, голова ЛМО НРУ Ігор Мартинюк.

Щодо червня, то за безкоштовною правовою допомогою до громадських приймалень НРУ звернулося 434 особи, яким надано 494 консультації.

"Приймальні РУХу працюють у містах та районах області. Там можна звернутися за правовою допомогою до наших юристів-партійців", – додав Ігор Мартинюк.

Прийом громадян проводиться в районах у визначені дні, а у Львові щоденно з 10.00 до 19.00 год.

тел. 261-14-99,
(098)-648-36-68,
(063)-312-48-80
*** м.Львів (вул. Коперника, 11, 2 поверх, вул. В. Великого, 40),**
*** м. Дрогобич (вул. Т. Шевченка, 2),**
*** м. Новий Розділ (пр. Т. Шевченка, 4),**
*** м. Золочів (вул. Шашкевича, 8) ,**
*** м. Старий Самбір (вул. Д. Галицького, 13),**
*** Пустомитівський р-н (с. Підгірне вул. Шосейна, 7),**
*** м. Перемишляни (вул. Нова, 8).**

Волонтери з Центру забезпечення військових виїхали на Схід України

12 липня на Схід вирушили волонтери з Центру забезпечення військових на Львівщині. Це вже 15 поїздка, організована Центром.

"Цього разу пріоритетом стала питна вода, тому що спекотно і води треба багато. Ми вже маємо 10 тонн, ще постараємось закупити 20. Традиційно завжди веземо продукти харчування, які збираються по львівських супермаркетах нашими волонтерами, зокрема олію та печиво. Уже назбирали близько 2 тонн продуктів. Оголосили збір вареників та м'ясних виробів по селах, де є наші Центри забезпечення на основі РУХу. Цього разу ми у дорогу візьмемо великий холодильник, щоб не зіпсувалися продукти. Закупимо футболки, шкарпетки та інші необхідні речі, а також запчастини для техніки. Крім того, ми зараз обдзвонюємо наших військових у секторі "А", що у Луганській області, а це батальйон "Львів", 80-та окрема аеромобільна бригада та 24-та механізована бригада, та вже конкретно питаємо по місцях дислокації, що їм потрібно." – розповів напередодні заступник голови Львівського РУХу, заступник голови "Самооборони Львівщини" Сергій Дзядик.

Зараз волонтери готують звіт для громадськості про свою діяльність у червні. У травні до Центру забезпечення військових на Львівщині надійшло 159 195,31 грн., 1 140,00$ та 85,00. "На ці кошти були придбані найбільш необхідні для військових речі – оптика, амуніція, запчастини та інструменти для техніки, медичні засоби", – розповів Сергій Дзядик. Він також назвав конкретні статті та цифри витрат: оптичні прилади (тепловізори, коліматори, прилади нічного бачення) 68 900,00 грн. (32,41%), амуніція (бронежилети, шоломи, берці, форма, шапки, спальники) 63 008,00 грн. (29,64%), логістика (перевезення, доставка, паливо) 44 918,00 грн. (21,13%), допоміжна, спеціальна та інша техніка (з/ч та інструменти для техніки) 18 930,00 грн. (8,91%), медичні засоби та індивідуальна допомога (аптечки, медичні препарати) 16 000,00 грн. (7,53%), витратні (канцтовари, поліграфія, зв'язок, утримання приміщення) 821,00 грн. (0,39%).

"Через економічну ситуацію люди все менше мають можливість жертвувати і навіть те, що вони жертвують, це, враховуючи знецінення гривні, вдвічі менше ніж рік тому, а ті ж тепловізори ми купуємо за валюту. Пожертви настільки зменшилися, що майже всі волонтерські організації зосередилися на поїздках на Схід і на місці уже нічого не видають. Ми чи не єдині залишилися, до кого можна прийти і отримати безкоштовно форму, спальники, берці та інше", – додав Сергій Дзядик.

Принагідно львівські волонтери дякують АТ «Оболонь» за участь у благородній місії.

Василь Куйбіда: «Держава та державні діячі не повинні перекладати відповідальність за прийняті рішення на органи місцевого самоврядування»

Голова Народного Руху Василь Куйбіда прокоментував у розмові з журналістами хід адміністративно-територіальної реформи

– Які ж плюси та мінуси криються в адміністративно-територіальній реформі?

— Адміністративно-територіальна реформа — одна з найтяжчих, найбільш громіздких реформ. На ній зав'язується і бюджетна, і податкова реформи, і реформа охорони здоров'я, і освіти. Як правило, вона проводиться державними діячами і не перекладається на територіальні органи самоврядування. Хоча можна згадати, як нещодавно проводили адміністративно-територіальну реформу в Латвії. Хоча її почали у 1998 році, аж 10 років упроваджували, заклавши в основу добровільне об'єднання територіальних громад. А коли підбили підсумки, то з'ясувалося, що за ці 10 років об'єдналось близько 5 відсотків. Тому був прийнятий закон, і цим законом об'єднали всі територіальні громади. Інші держави йшли іншим шляхом. Вони "не забавлялись" в демократію... Адміністративно-територіальний устрій — це прерогатива держави, тож не треба передавати відповідальність за реформи адміністративно-територіального устрою на рівень місцевого самоврядування. Законодавець приймав один акт, як, наприклад, це було в Польщі, Данії, Фінляндії, і в один день утворювали новий адміністративно-територіальний устрій. Виникнути в усі тонкощі реформи, яку в нас сором'язливо називають децентралізацією, можна, але якщо люди, які займаються цим багато років, професори і спеціалісти не можуть порозумітись, то як це порозуміння має прийти до простого громадянина, в якого багато власних обов'язків, зокрема годувати свою родину, і немає часу знайомитися з досвідом реформ у різних державах, порівнювати різні системи, дивитись, як у тих чи інших умовах працювали ті чи інші рішення. Отже, держава та державні діячі не повинні перекладати відповідальність за прийняті рішення на органи місцевого самоврядування, сільських, селищних, міських голів.

– Однак переклали...

— Таким чином вони тільки впорскують у наші територіальні громади протистояння, яке не обертається нам добром. Замість того, щоб знаходити порозуміння і спільно працювати на розв'язання тих проблем, які ми розуміємо, нам підкидають дискусії на теми, де ми не є фахівцями. Дуже дивно було б, якби лікар, перед яким лежить хворий, котрому терміново потрібна операція, сказав, давайте спочатку проведемо дискусію в громаді, що з ним робити. І він збирається дискутувати не з експертами, не з такими лікарями, які знають і можуть щось порадити, а буде дискутувати з людьми, які навіть приблизно не уявляють, що це за хвороба і як влаштований організм людини...

– У той час, як міста, особливо з потужною інфраструктурою адмінреформу приймають цілком і повністю, сільські мешканці її остерігаються. Більшість людей бояться, що їх позбавлять змоги працювати на себе, і в Україні буде знищене взагалі таке поняття, як село. Яким чином людей можна заспокоїти, що адмінреформа може дати для розвитку села?

— Треба розрізняти адміністративно-територіальну одиницю і поселення, чи, як досі використовували термін, "населений пункт". Населені пункти нікуди не зникатимуть, вони залишатимуться — село, селище, містечко чи місто. Інша справа, що при децентралізації потрібно подбати про цілісну поселенську систему. І територіальну громаду розвивати так, щоб ця поселенська система зберігалась і розвивалась, щоб у нас не зникали села з карти, як це є нині. За останні 20 років майже півтисячі сіл зникло. Мають діяти відповідні економічні механізми, мають відбуватись адміністративно-територіальні реформи, паралельно треба пропонувати ефективні економічні механізми розвитку територіальних громад. Щодо налаштованості на об'єднання територіальних громад. Так, частина міст, які мають проблеми із розвитком, територіальною основою, охоче приєднувало б до себе територіальні громади, що відкриває перспективу. Частина міст, які не мають таких проблем, не бажають і не хочуть ні з ким об'єднуватись, бо це означає перебирати відповідальність за розвиток територій, які оточують місто, де є дуже багато інфраструктурних проблем, і міські голови іноді цього не бажають. Територіальні громади сільські, які не мають засобів і ресурсів до розвитку, які є глибоко дотаційними, хочуть об'єднуватись. Сільські громади, як є більш-менш самостійними, теж не бажають об'єднуватись. Ситуація неоднозначна. Сумніваюся, що такий підхід дасть ефективний результат.

– Але ж ми маємо рухатися далі.

— Якщо ми проводимо реформу і хочемо мати ефективну державну владу та органи місцевого самоврядування і добрий адміністративно-територіальний устрій, то це повинна робити держава. Територіальним громадам ми маємо дати можливість об'єднатись добровільно, якщо вони цього бажають, але не плутати перше із другим: реалізацію адміністративно-територіальної реформи, територіальну організацію публічної влади з добровільним об'єднанням територіальних громад.

– Чи не могли б Ви на прикладі, приміром, столичного регіону – Київщини змоделювати проведення адміністративної реформи? Як би це позитивно вплинуло на життя мешканців саме цього краю?

— Київщина має свої особливості в порівнянні з іншими областями, має більше територіальних громад, які є більш-менш самостійними, менш дотаційними. Якщо порівнювати, наприклад, зі Львівщиною, де 98% територіальних громад — дотаційні, при об'єднанні громад Київщини є шанс вийти на майже нульову дотаційність. Відтак, труднощі у Київській області для об'єднання територіальних громад є більшими, тому що громади, які не потребують дотацій мають власні ресурси для розвитку, ставлять під сумнів доцільність об'єднання. Я знаю кілька варіантів об'єднання територіальних громад для Київщини. Коли працював міністром регіонального розвитку і будівництва України, ми підготували такі перспективні плани об'єднання територіальних громад для всіх областей України, тоді обговорювали із сільськими, селищними і міськими головами на круглих столах з усіма рівнями влади. Після того були ще принаймні два проекти підготовлено. Я б зараз не хотів зупинятись на жодному з них, не хотів би робити якісь кроки, які б поставили труднощі перед сьогоднішньою владою, яка має реалізувати цю адміністративно-територіальну реформу. Я вважаю, що у нас немає альтернатив, ми згаяли час. Адміністративно-територіальну реформу слід було проводити відразу після того, як ми відновили свою Незалежність 1991 року. Потім ми тільки говорили про ці реформи, формували різні групи, але, на превеликий жаль, ми їх так і не завершили. Не почали й не завершили. І тому нарікаємо на неефективне місцеве самоврядування, яке відчуваємо кожен на собі, тому що кожен з нас проживає в якомусь селі чи місті, в якійсь територіальній громаді, і має претензії до того, які нам послуги надаються. Ми нарікаємо на неефективну державну владу — 23 роки нарікаємо, замість того, щоб один раз зробити реформу і дати поштовх розвитку і територіальних громад, і суспільства в цілому, та побудувати взаємодію між державою та суспільством, бо тільки через таку взаємодію ми можемо розв'язати ті проблеми, як накопичувались десятками років.

Записав
В'ячеслав Руденко.

Запропоновані зміни до Конституції запускають механізм федералізації

Перехідні положення змін до Конституції України передбачають, що "особливості здійснення місцевого самоврядування в окремих районах Донецької і Луганської областей визначаються окремим законом", що однозначно виводить ці території за межі конституційного поля.

"Проектом пропонується закріпити особливий статус "ДНР" і "ЛНР" у складі України. Зрозуміло, що ця дія запускає механізм федералізації України, який буде руйнувати нашу державність. Прийняття такої зміни до Конституції України означатиме, що Україна, не контролюючи цю територію, формально, юридично відповідатиме за все, що там відбуватиметься. Україна буде змушена вкладати свої кошти у зруйновану російськими військами економіку Донбасу. Це неприйнятно", — заявив Василь Куйбіда.

Народний Рух України вважає, що територія, яка не контролюється Україною на сході, так само, як і територія Криму, має мати один статус — статус окупованої території. Територією України, такою, як усі, вони стануть тоді, коли буде відновлено контроль на українсько-російському кордоні та над інформаційною, гуманітарною, економічною сферами.

"І до того часу ніякі вибори на цій території не можна проводити, бо ми просто легалізуємо цих убивць і зробимо з них офіційну владу. Вибори можна проводити тільки після того, як будуть проведені розслідування на предмет з'ясування участі кожного учасника війни у воєнних злочинах. Усі, хто руйнував нашу державу, будуть позбавлені права обирати, обиратися чи працювати в органах влади, а також будуть заборонені всі антиукраїнські організації", — додав Василь Куйбіда.

Підготовка нової Конституціїї відбувається у закритому режимі

Львівська міська організація НРУ висловлює своє занепокоєння щодо непрозорих підходів до підготовки нової Конституції України. Зокрема, стало відомо, що сформована Президентом України комісія давно напрацювала її нові основоположні норми з якими ознайомлено "Венеціанську комісію". Однак до цього часу їхній зміст не доведено до широкого загалу української громади для належного обговорення. Цими днями Конституційна комісія досить несподівано знову запрацювала. Але в ЛМО НРУ склалося враження, що робота над новим проектом Конституції продовжується в закритому режимі без належної прозорості.

Народний Рух України як політична сила, яка здійснила основну роботу з відновлення незалежності Української держави на початку 90-х і доклала чимало зусиль для творення Конституції України 1996 року, загалом підтримує ідею створення нової Конституції України, яка була би кращою, ніж існуюча, і всіма виконувалася.

Але закритість її підготовки не дає нам змоги у повному обсязі проаналізувати якість всього проекту. Тому ми можемо вже зараз зробити кілька застережень лише до відомих нам деяких її проектних норм та політичних умов, в яких пропонується їх прийняття, зокрема:

1. Не зрозуміло, чому проект нової Конституції України не став предметом широкого обговорення народом. Чому так звана Венеціанська комісія отримала проект Конституції раніше, ніж з ним ознайомлений український народ? Не ясно, які норми діючої Конституції України "застаріли"? Як виконувалася ця Конституція? Які її положення і чому не дотримувалися?
2. Чи на часі зараз, під час військової окупації Кремлем частини нашої держави, переглядати чинну Конституцію України? Чи, може, варто це робити у мирний час, коли весь український народ може зосередитися над новим головним документом держави?
3. Чи надаватиметься деяким регіонам особливий статус, бо ми вважаємо, що це неприпустимо?
4. Чому в разі прийняття рішення всупереч державним інтересам, Президент розпускає місцевий орган влади на 1 рік, а не до виборів нового місцевого органу самоврядування?
5. Врешті-решт, не зрозуміло, чому теперішня конституційна комісія не врахувала і навіть не поцікавилася напрацюваннями НРУ?

Програма дій Народного Руху України

Народний Рух України пропонує Україні програму дій, яка має вивести суспільство і державу з кризи на шлях сталого розвитку.

Політична система

На відміну від демократичної побудованої політичної системи, в Україні замість політичної, склалася олігархічна система, яку за своєю суттю можна назвати архаїчною. Вона базується не на політичних партіях, а на персональних представниках певного клану, які потім, отримавши благословення своїх грошовитих спонсорів, набирають собі політичну команду, або таку команду формують їм самі ж спонсори. Члени цієї команди неймовірно вдячні своїм творцям і зобов'язуються виконувати всі їх забаганки, особливо не розбираючись, як це співвідносяться з законом. По своїй суті ці команди є авторитарними утвореннями і ніколи не зможуть збудувати правову систему в країні. Вони приречені на постійні конфлікти, в основі яких лежить конкуренція їх господарів за суспільні блага. Народний Рух України залишається ледве не єдиною політичною силою у країні, яка функціонує як політична партія демократичного зразка. Так, сьогодні Рух не може конкурувати з великим капіталом, який вкидає в політичні кампанії величезні гроші з метою дістатися до влади, щоб ці гроші повернути і примножити. Змагання на політичному подіумі йде не між політичними програмами і програмами конкретних дій, а між тим, хто краще і майстерніше обдурить українських громадян. Але Рух чітко розуміє, що без переходу до демократичної, цивілізованої моделі політичної системи в Україні шлях до омріяної Європи буде закритий.

З чого ми маємо почати будувати сучасну політичну систему в Україні?

Для такої побудови потрібен певний поштовх. Ним може стати закон про вибори до Верховної Ради за відкритими списками. Саме ця система вводить внутріпартійну конкуренцію. Крім того, формування територіальних виборчих списків примусить лідерів політичних сил шукати достойних кандидатів у територіях, а не навпаки, як це існує зараз: коли всі їдуть (і не з порожніми руками) до лідера з проханням взяти його до списку. Разом із законом про вибори суттєвих змін потребує закон про політичні партії, у якому має бути закріплена демократична основа функціонування політичних партій, їх відкритість перед суспільством і відповідальність за свою політику.

Не менш важливим є баланс між центром і регіонами. Зараз багато хто говорить про децентралізацію. Реально робиться все навпаки. Так, у змінах до Конституції України, запропонованих Президентом України, ліквідується така адміністративно – територіальна одиниця як район у місті. При цьому усі розуміють, що великі міста з мільйонним населенням не можуть управлятися без районування.

Що ж стосується збалансування інтересів центру і територій, найкращим було б запровадження верхньої палати Парламенту, яка б обиралася за мажоритарною системою рівним представництвом від кожної адміністративно – територіальної одиниці обласного рівня. При цьому верхня палата Парламенту не тільки б захистила інтереси територій, а й перебрала частину повноважень Президента і частину повноважень теперішньої Верховної Ради.

Принаймні Верховна Рада (при двопалатному Парламенті це буде нижня палата) не зможе так нехтувати процедурою, як це робиться зараз: коли законопроект ніхто не бачив і не читав, а він приймається фактично з голосу.

Враховуючи останні події Майдану, військової агресії Росії, де саме розкрився величезний потенціал українських громадян, які робили і роблять для України те, чого не робить влада, Народний Рух уважає, що інститути громадянського суспільства повинні мати не тільки право на протест, право на Майдан, а повинні відібрати у влади частину функцій (політичних, економічних, соціальних, гуманітарних, інформаційних, регуляторних, тощо) для більш ефективного їх вирішення силами громадянського суспільства.

Економічна система

Економічна система країни має закласти зрозумілі і стабільні правила продуктивної життєдіяльності людини в Україні та приходу інвестиційного капіталу зовні.

Що значить стабільні правила? Це правила, фундаментальні положення яких мають успадковуватися кожною наступною владою. Сьогодні ніхто не знає, що може вигадати чинна влада. Кожний новий рік Україна переживає з чистого аркуша, при цьому протягом року цей аркуш перемальовується декілька разів.

Але чи може системні реформи провести влада, яка сама по собі є безсистемною? Відповідь на це питання дає сьогодення.

Починаючи реформи економічного порядку, ми маємо дати відповідь на питання: що є рушійною силою таких реформ? Наша відповідь: рушійною силою реформ є вмотивована людина. Якщо центральною фігурою реформ не стане людина, яка при цьому буде особисто зацікавлена у таких реформах, – ці реформи залишаться тільки у гучних промовах "реформаторів".

Для підтримки реформ громадянами треба щоб вони розуміли сутність того, що влада реалізує, перспективність таких кроків і свою пряму участь у цих реформах.

Сутність реформ полягає у перебудові радянської системи економіки на ринкову, конкурентну. Радянська система економіки – це була система, у якій людині відводилася пасивна роль найманого працівника. Усім іншим: владою, активами володів монопольно партійний чиновник. Чиновники мінялися в основному зі зміною генерального партійного чиновника або зі зміною його настрою. Але система продовжувала існувати незмінною.

За часи незалежності на політичній і економічній сценах відбулася зміна декорацій. Партійного монопольного чиновника змінив монопольний приватник. Від такої зміни роль простої людини практично не змінилася і залишилася досить пасивною. Людина отримала право займатися приватною справою, але на свій страх і ризик, втратила будь – яку суспільну стабільність і системність, і залежність від державної машини змінила залежності від приватної монополії.

Реформи мають зробити простого громадянина головною рушійною суспільною силою, головним учасником таких реформ. Саме це ставить собі за мету Народний Рух України.

Для того, щоб це сталося, український громадянин має забрати частину функцій, які зараз здійснює влада, і частину функцій, які зараз узурпувала (у багатьох випадках незаконно) купка приватних монополістів або олігархів.

Пенсійна система

Пенсійна система залишилася нереформованою з радянських часів. Пенсії виплачує держава. Які пенсії вона виплачує, мабуть, не варто коментувати. Навряд чи знайдеться людина, яка б повірила, що ця пенсійна система хоч у якомусь майбутньому стане ефективною. Чому ж вона не реформується? Чому влада боїться сказати, що держава не може вже виконувати функцію пенсійного забезпечення і буде краще, коли громадяни самі почнуть накопичення своїх пенсій. Врешті-решт накопичувальна пенсійна система є економічно вигідна і для держави, оскільки надає їй значний кредитний ресурс.

Реформа не йде, тому що влада (чи колишня, чи теперішня) намагається використовувати на свою користь зубожіння переважної кількості пенсіонерів.

Ми переконані, що пенсійна справа має перейти від рук влади до самих громадян, які набагато ефективніше забезпечать себе пенсією, ніж це робить влада.

Влада повинна припинити практику доведення до зубожіння власних громадян і перетворення їх у залежних, закріпачених людей. Влада зобов'язана знати, що наповнення бюджету напряму залежить від капіталізації громадян. Бідні громадяни ніколи не наповнять бюджетну скарбницю.

Влада має кардинально змінити своє ставлення до української літератури, культури, традицій і обрядів, театру, кіно, телебачення, історії, видатних українських особистостей, що вірою і правдою служили українській справі і не жаліли на те свого життя.

Медична реформа

Хто сьогодні скаже, що медицина в Україні безкоштовна? За всі медичні послуги платять громадяни і, крім цього, ще кошти виділяють бюджети усіх рівнів. А якісного медичного забезпечення як не було, так і немає. Смертність як була високою, так і залишається. Чому ж про реформу тільки говорять і нічого не роблять? Бо через ці тіньові схеми фінансування годується велика олігархія. Запровадження страхової медицини як фінансово підкріпленого профілактичного заходу значно змешить і захворюваність, і навантаження на лікувальну медицину, скоротить мережу і контингент лікарняних закладів.

Ініціатива у піклуванні своїм здоров'ям має перейти від влади до людини.

Комунальна реформа

Найбільше небажання влади до реформ позначається на системі надання комунальних послуг, якою все ще заправляють владно монопольні ЖЕКи та монопольна олігархія, що узурпувала енергетичний сектор України. Незважаючи на те, що в світі давно діють ефективні технології, які використовуються в комунальному господарстві, українці продовжують платити за корозійну радянську спадщину.

Комунальне господарство – це одна з галузей, де громадяни повинні отримати доступ до сучасних технологій і самим вирішувати, кому і за яку якість послуг платити.

Тіньова економіка

Що ж таке тіньова економіка? Це фактично економіка, що не підпадає під встановлену систему обліку, тобто не облікована економіка. Але вона, як і облікована економіка, створює робочі місця, платить заробітну плату; біля неї годується не одна тисяча людей, у тому числі і ті, хто має вести облік.

Держава має легалізувати цей сектор економіки через запровадження спрощених систем оподаткування. Ліберальна політика держави до спрощених систем оподаткування дасть змогу значно розширити можливості малого і середнього підприємництва, яке створить доброякісне конкурентне середовище, надасть змогу отримати громадянам початковий капітал.

На сьогоднішній день річний оборот капіталу, що підпадає під спрощену систему складає всього 500 тис. грн, що є абсолютно недостатньо для розвитку підприємництва. За тих умов, що склалися, цей оборот має становити не менше 3 млн. грн.

Розвиток внутрішнього конкурентного середовища має стати основою економіки. Для цього мають бути:

– обмежена участь фізичних та пов'язаних осіб в акціонерних товариствах та компаніях з великим оборотом капіталу;

– доступ до реальних активів мають отримати міноритарні акціонери;

– реальним інструментом ринку повинен стати Антимонопольний комітет, який має отримати незалежність від політичних впливів;

– обмежений вплив великого капіталу на політичні рішення та природні монополії. Діяльність природних монополій має бути чітко регламентована;

– підтримку в суспільстві мають отримати малий, середній бізнес, фермерство.

Соціальна система

В Україні сьогодні повністю відсутня соціальна система як така. Соціальна політика є успадкованою від радянської системи, тобто людина має бути бідною і залежною від чиновника, а реальні соціальні стандарти значно нижчі, ніж у радянські часи.

Основні складові соціальної політики, що пропонує Народний Рух.

1. Політика створення нових робочих місць має стати головним критерієм роботи влади будь- якого рівня.

2. Внаслідок перерозподілу функцій між державою і людиною має бути проведена реальна реформа системи оплати праці. Ця реформа має дати всі можливості працюючій людині мати достатню заробітну плату для розв'язання своїх основних соціальних питань.

3. Держава має розробити і запровадити фінансові системи, що дають додаткові можливості для людини у розв'язанні своїх соціальних проблем: зокрема, системи страхування, кредитування, накопичення, тощо. Реально має запрацювати фондовий ринок.

4. Має бути припинена практика надання пільг не у грошовій формі. Усі пільги мають бути монетизовані, а соціальні виплати (субсидії, допомоги, тощо) видаватися виключно у грошовій формі.

Влада повинна припинити практику доведення до зубожіння власних громадян і перетворення їх у залежних, закріпачених людей. Влада зобов'язана знати, що наповнення бюджету напряму залежить від капіталізації громадян. Бідні громадяни ніколи не наповнять бюджетну скарбницю.

Гуманітарна система

Влада має кардинально змінити своє ставлення до української літератури, культури, традицій і обрядів, театру, кіно, телебачення, історії, видатних українських особистостей, що вірою і правдою служили українській справі і не жаліли на те свого життя.

Гуманітарна система має взяти на себе велику місію виховання українського громадянина, патріота, захисника нашої прекрасної країни – України.

Скорочений виклад.
Повний текст проекту читайте на сайті www.nru.org.ua.

Збір макулатури для допомоги військовим продовжується

У Дрогобицькому районі продовжується акція "Здай макулатуру – допоможи війську". Як було оголошено раніше районним Центром по забезпеченню військових, за здану макулатуру буде придбано найнеобхідніші речі для батальйону Національної Гвардії України, який перебуває на Сході.

Цього разу за сприяння депутата Дрогобицької районної ради, керівника управи Дрогобицької міськрайонної організації Народного Руху України Івана Томенюка, депутата районної ради, заступника голови міськрайонної організації Народного Руху України Богдана Старінщака, працівника районної ради, члена організації Юрія Жука, педагогічних колективів шкіл сіл Летня та Солонсько вдалося зібрати біля 1500 кг макулатури, яка була передана Львівському центру підтримки військових.

Акція продовжується. Для всіх охочих долучитися повідомляємо, що координатором акції по Дрогобицькому району є керівник Центру забезпечення військових Томенюк Іван Миколайович, тел.: 0975678381.

У Зашкові відбувся вишкільний табір молоді

Молодіжні організації "Молодь руху", "Юнацтво" та "Спілка студентів та молодих науковців" провели на батьківщині героя українського народу Євгена Коновальця вишкільний табір "Зашків – 2015". На таборові змагання з'їхалася молодь з Львівської та Івано-Франківської областей. Інструкторами на таборуванні були сотники Народної самооборони, військові з добровольчого батальйону "Айдар" та медики, а також до організаційних питань долучився проект "Айдар. Волонтерська допомога" від благодійного фонду "Універсальний".

Розпочалися таборові заняття із ознайомлення з сучасним озброєнням українського солдата та основами військової медицини. Тригодинний тренінг провели інструктори з тактичної медицини зі спільноти "T-helpers". Кожен мав можливість повправлятися у прийомах накладання джгутів у "воєнних" умовах. Ознайомитися із умовними зонами та методами транспортування поранених, а також наданням іншої медичної допомоги. Далі проводилися заняття із основ самозахисту, долання смуги перешкод, метання гранати, попадання в мішень, вміння пересуватися групами, розбирання та складання автомата Калашникова. У кожному занятті визначався кращий, який після закінчення вишколу за сумою балів отримував нагороду. Після вечері таборовики співали патріотичні пісні біля ватри.

Наступний день розпочався із руханки. Потім молодь відвідала музей Євгена Коновальця, церковне Богослужіння та могилу батьків нашого героя. Після обіду представники "T-helpers" провели закріплююче заняття з медицини, а інші інструктори-тренінги з виживання під час масових заворушень. Після закінчення вишколу відбулося нагородження. Кожен переможець у певному занятті отримав книгу майора Ганса фан Даха "Тотальний опір: інструкція з ведення малої війни для кожного".

"Сучасна молодь з повагою ставиться до героїв, прагне наслідувати їхнє життя, хоче бути схожими на них, але не завжди має можливість навчитися. Цей табір дає можливість згуртуватися однодумцям, посилити їхній дух, розвинути в собі лідерські та організаторські риси", — розповів керівник "Молоді Руху" Львівщини Іван Цюп'як.

«Дорога Героїв» об'єднала молодь

Понад 60 осіб, здебільшого молодих рухівців, представників громадських організацій, а також активна патріотична молодь зібралися зранку 30 червня біля пам'ятника В'ячеславу Чорноволу, щоб узяти участь у велопробігу "Дорогою Героїв", приуроченому до дня народження головнокомандувача УПА Романа Шухевича та Дня молоді.

Організатори кажуть, що велопробіг "Дорогою Героїв" – це вшанування пам'яті тих, хто своєю відданою та жертовною працею показав, що таке справжня боротьба за волю української держави.

"Роман Шухевич сьогодні є прикладом для молодої людини. Він був успішним підприємцем – це якраз те, про що зараз мріють молоді люди, а також був справжнім українцем, патріотом, воїном і, зрештою, успішним спортсменом, тому він і є взірцем для наслідування", – розповів голова Львівської міської організації Народного Руху України Ігор Мартинюк.

"Цим велопробігом ми також хочемо вшанувати і сучасних героїв, які захищають наші терени на Сході нашої країни", – додав керівник "Молоді РУХу" на Львівщині Іван Цюп'як.

Після виконання гімну колона вирушила 25-кілометровим маршрутом: спочатку до пам'ятника Степану Бандері, щоб віддати шану Провідникові ОУН, а звідти – до Білогорщі, де відбувся останній бій Романа Шухевича. Тут нині облаштовано музей, у якому для учасників велопробігу провели екскурсію. Біля пам'ятника Роману Шухевичу активісти вшанували хвилиною мовчання наших Героїв та провели невелике віче. Також кожен з учасників отримав на згадку диплом учасника велопробігу "Дорогою Героїв".

Євген Коновалець був лідером національного руху у найважчий час

Українську історію ХХ століття важко уявити без Євгена Коновальця. Він не дочекався створення незалежної держави і не зумів виявити себе в ній як державний діяч. Проте його роль у розвитку визвольного руху, який через понад півстоліття після його смерті все ж досяг своєї мети, була, без сумніву, визначальною.

Спершу Євген Коновалець був одним із багатьох молодих українців, які ще до Першої світової приєдналися до українського національного руху. Він був активістом громадських організацій і політичної партії, вояком і полоненим під час цієї війни. Українська революція дала йому можливість стати особливим, якою він скористався повною мірою.

27-літній Є. Коновалець — творець і командир однієї з найбоєздатніших формацій Української Народної Республіки — корпусу Січових стрільців. Він формував армію, незважаючи на поширені на той момент в українському політикумі уявлення про її непотрібність. Наводив сувору військову дисципліну, хоча анархія у військах посилювалася. Є. Коновалець та Січові стрільці були вирішальними чинниками в критичних ситуаціях чи то під час січневого більшовицького заколоту в Києві у 1918-му, чи в бою під Мотовилівкою. Попри свій великий авторитет, він не намагався скористатися ним у політичній боротьбі. Євген Коновалець на той момент — не політик, він військовий, здатний чітко і професійно виконувати накази, зі зброєю в руках служити справі визволення України. На жаль, таких серед тодішньої української еліти було небагато, для більшості чвари й міжусобиці відсували на задній план головне завдання — боротьбу за незалежність. Тому це завдання не виконали, а військовики, такі, як Є. Коновалець, не зуміли виявити себе повною мірою.

Поразка визвольного руху 1921 року для багатьох українських політиків стала шоком, який вони так і не зуміли подолати. Вони швидко й безповоротно перетворилися на еміграційних політиків, відірваних від українських реалій та залежних від іноземної підтримки. Для Є. Коновальця поразка, навпаки, була поштовхом до "унезалежнення" й перетворення на самодостатнього політика. У 30 років він очолив підпільну Українську Військову Організацію, яка під гаслом "війна не закінчилася" продовжила боротьбу. Поява УВО засвідчила, що український визвольний рух вийшов на новий етап свого розвитку, подолав кризу поразки. Імовірність того, що без активної діяльності Євгена Коновальця український визвольний рух і далі живився б спогадами про героїчне минуле та був би нездатним відповідати на виклики сучасності, дуже висока. Адже політична еліта, яка мобілізувала й повела за собою українців, завела їх у нікуди, змарнувавши найбільш придатний для успіху момент. Уперше за кілька століть українці отримали шанс на реалізацію своїх державних амбіцій і втратили його, попри те, що їхні сусіди і брати по поневоленню (поляки, фіни, чехи, народи Прибалтики та інші) реалізували його сповна. Зібрати сили визвольного руху для продовження боротьби, задати йому нові цілі та новий формат стало завданням тих, хто відважився перехопити ініціативу в його керівництві. І зробити це в умовах цілковитого розчарування суспільства та відсутності нескомпрометованих провідників. Євген Коновалець упорався з цим завданням.

У віці 38 років його авторитет і вміла організаційна робота були запорукою створення Організації Українських Націоналістів. Започаткована в 1929 році ОУН, яка об'єднала галичан і наддніпрянців, безперечно, — найуспішніший політичний проект українців ХХ століття, який кардинально змінив нашу історію. Тому вбивство Є. Коновальця, яке здійснив чекістський агент у 1938 році, стало болючою втратою для визвольного руху, але воно вже не змінило перебігу цієї історії.

Євген Коновалець став лідером у найважчий для будь-якого руху чи структури перехідний період, коли треба змінити добре відомі, але вже неефективні методи діяльності на нові, невідомі, ефективність яких також іще не доведено, коли треба поступово усунути від керма руху своїх братів по зброї, аби передати його молодим. Є. Коновалець блискуче виконав свою місію — боротьба в підпільних формах не лише забезпечила збереженість українського визвольного руху, а й стала основою для його переростання у масштабне повстанське змагання в роки Другої світової війни. Тому українці повинні знати про Євгена Коновальця не менше, ніж поляки про Пілсудського, фіни про Маннергейма чи ірландці про Коллінза.

Володимир В'ятрович,
кандидат історичних наук.

Рухівці вшанували пам'ять жертв більшовицького терору в урочищі «Саліна»

В урочищі «Саліна», що у Старосамбірському районі, відбулася поминальна панахида і мітинг-реквієм з вшанування пам'яті жертв більшовицького терору.

22 червня 1941 року Німеччина напала на СРСР. Перед наступом німецької армії всі органи радянської влади мали бути евакуйовані. Перед НКВС постало питання, що робити з тисячами в'язнів, серед яких були члени патріотичних націоналістичних організацій та інтелігенція: студенти, вчителі, священики, підприємці. Було вирішено всіх їх стратити, а тіла, щоб приховати сліди злочину, скинути у соляну шахту. У червневі дні 1941 року в Саліні було страчено близько 3600 чоловік. Копальня була вщерть заповнена людськими тілами. Під час екзекуції працювали двигуни, аби заглушити постріли і крики мордованих. Коли катам не вистачало набоїв, людей били дерев'яними молотами і напівживими скидали в шахту на стометрову глибину. Так Саліна перетворилася на наймасовіший могильник тих часів.

Серед тих, хто прибув на місце трагедії, щоб вшанувати пам'ять невинно закатованих жертв більшовицького терору, були представники влади і громадськості, зокрема заступник голови ЛОДА, голова фракції НРУ у Львівській обласній раді Андрій Корнат, також була численна делегація Народного Руху України. Серед них львівські рухівці на чолі з членом Політради НРУ, головою Личаківської районної організації Руху Лідією Бойчишин та делегація Старосамбірської районної організації, яку очолював голова Святослав Горбовий.

Українська діаспора Німеччини перевезла хрест з могили Бандери до України

На малій батьківщині Степана Бандери – в селі Старий Угринів – установили хрест з його могили у Мюнхені, передає vidia.org.

Хрест в Україну передала українська діаспора з Німеччини, оскільки вандали постійно плюндрували могилу.

Після одного з таких актів вандалізму українці у Німеччині встановили новий пам'ятник, а старий вирішили передати в Україну. Мовляв, тут йому буде безпечніше.

На місці встановлення відбулась панахида за участю вояків УПА.

Тим часом рідні Степана Бандери планують установити відеоспостереження на його могилі в Мюнхені, щоб нарешті позбутися вандалів.

vidia.org

«Не дійшов три кроки до літа...»

У Львові вшанували пам'ять Василя Кіндрацького

Ось уже минуло сорок днів з 28 травня, коли обірвалося життя ще одного сина українського народу, який добровільно вирішив захищати свій рідний край від ворога.

У Львівській обласній філармонії відбувся вечір пам'яті Василя Кіндрацького, де зібралася повна зала людей, серед яких рідні, близькі, друзі, колеги, побратими та просто небайдужі, які прийшли вшанувати пам'ять героя, який до останнього подиху захищав нашу Батьківщину.

У концерті взяли участь Народно-хорова капела Миколаївського міського Палацу культури та учасники вокально-хореографічного ансамблю "Черемош", у яких колись співав Василь Кіндрацький. У їхньому виконанні пролунало багато українських народних пісень, які любив та виконував наш герой. Під спів ансамблю "Черемош" був показ фото-слайдів з життя Василя Кіндрацького, де він завжди усміхнений та життєрадісний.

Важко було стримати сльози навіть досвідченому воїну АТО Борису Гуменюку, який бачив війну на власні очі. На сцені він прочитав свій вірш, написаний для побратима "Кіндрата", про якого ще й досі не може говорити у минулому часі.

"Наш вечір — це, напевно, найкраще свідчення та пошана пам'яті Василя Кіндрацького. Нам усім близького та дружнього чоловіка, який ішов по життю спільно з нами всіма як друг, брат, товариш, а також який увійшов в організацію Народного Руху України, був заступником голови Львівської крайової організації НРУ, — розповів Андрій Корнат. — Перед моїми очима в образі Кіндрацького стоять 174 воїни з Львівської області, які віддали своє життя за Україну. Це наші рідні й близькі люди. Це ті люди, які разом з нами ходили чи то до школи, чи то в садочок, чи просто разом проводили час. Це 174 сім'ї. У його обличчі також стоять 11 тисяч вояків з нашої області, які сьогодні захищають Батьківщину на Сході України. Зараз йде вже шоста хвиля мобілізації, і ми знову маємо віддати наших хлопців на Схід."

Сьогодні дуже багато політичних сил спекулюють на цій темі і говорять, що не потрібно мобілізовуватися, щоб захищати країну. Тоді виникає запитання до таких людей: чи жертва Кіндрацького виправдана? Чи виправдані жертви та сподівання наших попередніх поколінь: дідів та прадідів?

"За нами стоїть плеяда поколінь і ще більше поколінь, я в це вірю і переконаний, стоїть перед нами. Ми не маємо права сьогодні схилити голови перед ворогом, стати на коліна. Ми мусимо йти гордо, рухати свою справу вперед, піднявши синьо-жовтий прапор української нації високо у небо і дивитися у майбутнє. Адже сьогодні, за словами Бориса Гуменюка, наші вояки копають солодку донецьку землю саперними лопатками, пишучи на ній останні рядки української поезії — "Мище живі, ми ще живі..." Ми повинні підняти цей прапор, який ніс Василь Кіндрацький, Тарас Дорош, В'ячеслав Чорновіл. Ми не маємо права любити Україну, втративши її, ми мусимо любити Україну сьогодні, маючи її, бо це наше покликання, наш обов"язок, наша віра. Слава Україні!" — сказав Андрій Корнат.

Наприкінці вечора, за традицією "Черемошу", пам"ять Василя Кіндрацького було вшановано не хвилиною мовчання, а піснею "Ой верше, мій верше", яку хористи разом із залом заспівали в унісон.

«Напиши побажання – зігрій душу солдата»

Рухівці вже більше двох тижнів у Франківському районі міста Львова збирають побажання для воїнів АТО, які при першій же нагоді передадуть хлопцям на Схід. Люди активно залишають свої привітання на великому аркуші. Львів'яни здебільшого пишуть слова підтримки та вдячності, а також, найголовніше, щоб наші хлопці поверталися живими. Таких теплих відгуків уже налічується понад сто. Організатори спочатку хотіли зробити альбом, а потім вирішили влаштувати виставку. Її мета – підбадьорити наших бійців та нагадати їм, що про них пам'ятають і чекають з перемогою.

УТРАТА

Від нас пішла колишня редактор відділу політики газети «Час/Time» та працівниця агенції «Рух-прес» НІНА ХАРЧУК

6 липня померла журналістка, відповідальний секретар художньо-літературного часопису "Всесвіт" Ніна Харчук, яка у 1990-х роках працювала одним із керівників агенції "Рух-прес" та редактором відділу політики газети "Час/Time", коли головою Народного Руху України був В'ячеслав Чорновіл.

Серце Ніни Харчук зупинилося на 68 році життя у реанімаційному відділенні Боярської лікарні на Київщині. Пані Ніна пролежала одинадцять діб у комі після інсульту. Півроку тому вона поховала свого чоловіка Анатолія. У дев'яностих роках Ніна Харчук працювала в агенції "Рух-прес" і газеті "Час/Time", коли головою Народного Руху України був В'ячеслав Чорновіл. Саме В'ячеслав Чорновіл зробив подання на звання Заслуженого журналіста України для Ніни Харчук на її 50-ліття. Вони обоє безмежно любили Україну та Володимира Самійленка, який похований у Боярці. В'ячеслав Чорновіл замолоду вивчав його творчість, а Ніна Харчук доглядала могилу поета-лірика в Боярці та привозила сюди тих, хто цікавився життям поета.

Пані Ніна неодноразово обиралася депутатом Боярської міськради, написала десятки статей про багатьох людей в Україні і світі, які були надруковані у знаменитому "Час/Таймі". Вона писала красиво й легко. А ще була надзвичайно гостинною господинею. Всіх уподіжених гостей Руху з-за кордону вона прихищала у себе вдома в Боярці й щедро частувала. Останніми роками Ніна Харчук працювала відповідальним секретарем художньо-літературного часопису "Всесвіт".

Народний Рух України схиляє голову перед світлою пам'яттю талановитої журналістки Ніни Харчук і висловлює щире співчуття її родині та близьким.

Шеф-редактор Василь Куйбіда

Індекс: 91216 Часопис Народного Руху України. Зареєстровано Державним комітетом телебачення й радіомовлення України 01.06.2004 р. Серія КВ № 8802.
Адреса: 01054, м. Київ-54, вул. Олеся Гончара, 33. Адреса сайту: www.nru.org.ua Тел.: (044)246-47-63, E-mail:ruhpress@ukr.net

У номері використано повідомлення nru.org.ua, unian.net, maidan.org.ua, gazeta.ua, ukrslovo.org.ua, dt.ua, radiosvoboda.ua, pravda.com.ua